

جادو

نویسنده و تصویرگر: آنا هگلوند
برگردان: طاهر جامبرسنگ
ناشر: موسسه پژوهشی تاریخ ادبیات کودکان / کتاب‌های تاک
گروه سنی: ۷-۹ سال

درباره‌ی کتاب

کتاب «جادو» داستان دخترکی است که پدرش برای نبرد با غولی که آدم‌ها را به سنگ تبدیل می‌کند، او را در خانه و در جزیره‌ای که زندگی می‌کنند، تنها گذاشته است. روزها و شب‌ها از پی هم می‌آیند و دخترک چشم‌انتظار پدر به تنهایی زندگی‌اش را اداره می‌کند. گاهی هم به غول می‌اندیشد؛ اگر او هم مثل من در آینه نگاه کند، چه خواهد شد؟

وقتی که آخرین شمع خانه که قرار بود راه را برای پدرش روشن کند می‌سوزد و تاریکی همه جا را فرا می‌گیرد، دخترک ناامید از بازگشت پدر، با آینه و چاقویی پا در راه می‌گذارد. در دریای تیره شنا می‌کند و به سرزمینی ناشناخته می‌رسد. در دل تاریکی، نشانه‌های اندک نور را دنبال می‌کند تا به خانه‌ی چترسازی پیر می‌رسد. کمی استراحت می‌کند و از چترساز می‌شنود که غول با نگاه کردن به چشم آدم‌ها آن‌ها را به سنگ تبدیل می‌کند. روز بعد دخترک خانه‌ی پیرزن را با چتری که از او هدیه گرفته است، ترک می‌کند. دختر به سرزمینی می‌رسد که همه چیز سنگی و خاکستری و بی‌صدا است. ناگهان حضور غول را احساس می‌کند و بی‌درنگ زیر چتر پناه می‌گیرد. وقتی غول به بالای سرش می‌رسد، دخترک به او می‌گوید که خجالتی است و برای دیدن‌اش باید از سوراخ سقف چتر نگاه‌اش کند. دخترک با چاقو چتر را می‌شکافد، آینه را در مقابل چشمان غول می‌گیرد، جادو به خود غول برمی‌گردد و سنگ می‌شود. با سنگ شدن غول، سنگ‌ها دوباره جان می‌گیرند، دخترک پدرش را پیدا می‌کند و آرامش بازمی‌گردد.

درباره‌ی آفریننده‌ی کتاب

آنا هگلوند نویسنده و تصویرگر پیشرو سوئدی متولد سال ۱۹۵۸ در استکهلم است. او هنرمندی خودآموخته است و در زمینه‌ی نمایشنامه‌نویسی و ساخت انیمیشن هم فعالیت می‌کند. هگلوند با بسیاری از نویسندگان سرشناس ادبیات کودکان سوئد مانند باربرو لیندگرن، اولف استارک و گونار لندکویست همکاری داشته و آثارش در موزه هنر گوتنبرگ و موزه ملی استکهلم نگهداری می‌شود.

آنا هگلوند کارش را به عنوان تصویرگر از سال ۱۹۸۲ با کتاب «داستان پنیک» آغاز کرد و تاکنون ۲۰ عنوان کتاب برای کودکان منتشر کرده که جایزه‌های ملی و بین‌المللی بسیاری را برای او به ارمغان آورده است. بسیاری از آثار او به زبان‌های مختلف ترجمه شده‌اند. کتاب «جادو» تنها اثر اوست که به فارسی ترجمه شده است. هگلوند یکی از پشتیبانان معنوی برنامه‌ی «با من بخوان» است و حق انتشار این کتاب به فارسی را به انتشارات موسسه پژوهشی تاریخ ادبیات کودکان و برنامه‌ی «با من بخوان» اهدا کرده است.

توضیحات بیشتر

آنا هگلوند «جادو» را از اثری کلاسیک به نام «تریپ، تروپ، ترول و دوم-دوم-غول» الهام گرفته است. با این حال در این کتاب با متن و تصویرهایی بی‌زمان روبه‌رو هستیم. پدر به سیاق جنگ‌جویان قدیمی زره‌پوش است اما همچون پدرهای امروزی روزنامه به دست دارد و دخترک پا در دریایی می‌گذارد که مثل روغن موتور سیاه است.

جادو در هر زمانی ممکن است رخ دهد. انسان‌های بسیاری در طول تاریخ خود را در دل تاریکی تنها یافته‌اند و همیشه دشمنانی، پیدا یا پنهان، در کمین بوده‌اند تا آن‌ها را چنان دگرگون کنند که خود و دیگران را باز نشناسند.

چگونه کودکان‌مان را برای زیستن در چنین دنیایی آماده کنیم؟ شاید بعضی بگویند از بازگویی داستان‌های تلخ و تاریک بپرهیزیم و خاطر کودکان را آزرده نکنیم. به نظر می‌رسد هگلوند با این عده هم‌نظر نیست. جادو داستان امید، رویارویی با ترس، شجاعت، اعتماد به نفس و اتکا به زیرکی خود و تلاش برای یافتن راه‌حل است.

برخورداری از مهارت حل مسئله مهارتی مهم در بهبود زندگی افراد جامعه است. آن هنگام که انسان مسائل خود را به درستی بشناسد و بهترین راه‌ها را برای رویارویی با آن‌ها بیابد، زندگی‌اش رو به بهبود می‌رود. تاریک‌ترین و دردناک‌ترین لحظه‌های تاریخ که خاطره‌هایی از رنج و شرم از خود به جا گذاشته‌اند نیز نتیجه‌ی ناتوانی انسان‌ها در درست دیدن مشکلات و یافتن راه حل‌های مناسب است.

مسئله‌ی رهایی از رنجی همگانی در افسانه‌ها و آثار کلاسیک راه‌حلی مشابه دارد؛ قهرمانی شجاع با هوش و قدرتی بی‌مانند یا نیرویی فرا بشری به تنهایی در برابر دشمن قد علم کند و «زئمن همت‌اش کاری گشاید». بازنویسی چنین اثری در دنیای امروز کمی متفاوت است. شخصیت اصلی در این داستان قدرت و نیرویی افسانه‌ای ندارد بلکه دخترکی کوچک و دور از پدر است. آنچه او انجام می‌دهد، همانی است که کودک امروز نیاز دارد؛ باور و شناخت توانایی‌های خود و اعتمادبه‌نفس.

در دنیای امروز کودکان می‌آموزند با همراهی هم مشکلات را حل کنند. در بازنویسی آثار کهن هم باید به این موضوع توجه کرد. شاید بگویید دخترک کتاب جادو در نبرد با غول، همچون قهرمان‌های اساطیری، تنهاست اما به راستی این طور نیست. از هنگامی که پدرش او را ترک می‌کند، سر و کله‌ی پرنده‌ای کوچک و آبی در تصویرهای کتاب پیدا می‌شود. پرنده در تمام مسیر همراه دخترک است: در دریای قیرگون، در راه نیمه‌تاریک و در سرزمین سنگ‌ها. همچنین دختر بدون کمک و حمایت پیرزن چترساز توان رویارویی با غول و نابود کردن او را ندارد.

راه‌کار مشترک متون قدیمی و کتاب جادو برای حل مسئله، بهره بردن از هوش و زیرکی است. دختر کتاب «جادو» ابزار خود را به خلاقانه‌ترین شیوه به کار گرفت تا غول را شکست دهد. امروز می‌دانیم که تفکر خلاق نیاز همه‌ی انسان‌ها و مهارتی است که با تمرین پرورش می‌یابد.

چهار مهارت شناخت خود، ارتباط بین فردی، تفکر خلاق و حل مسئله در داستان کوتاه کتاب «جادو» نقشی اساسی، پیش‌برنده و البته نامحسوس دارند. گفت‌وگوها و فعالیت‌هایی که در پیوند با این کتاب انجام می‌شوند فرصت خوبی هستند تا توجه کودکان را به این مهارت‌ها جلب کنیم.

اگر پرداختن به این مهارت‌ها در کتاب «جادو» نامحسوس است، در عوض متن و تصویرها روایت‌گر احساسی آشنا برای همه‌ی کودکان هستند: ترس. ترس از تنهایی، تاریکی، ناشناخته‌ها و البته غول. موضوع‌های بسیاری سبب ترس کودکان می‌شود

که گاهی برای بزرگسالها غیرقابل درک هستند. اگر والدین بپذیرند که ترس و دلهره بخشی طبیعی از زندگی کودک است و در گفت‌گوها، بازی‌ها و فعالیت‌ها فضایی برای ابراز تنش‌ها و اضطراب‌های فرزندشان به وجود آورند، هم‌زمان با شناخت بیش‌تر از فرزندشان، می‌توانند او را در مدیریت هیجان‌های‌اش یاری دهند. فراموش نکنیم ترس، کارکردهای مهمی برای فرد دارد. از جمله مراقبت از خود، کمک به تمرکز فکری و کسب انرژی لازم برای روبه‌رو شدن با موقعیت‌های ناشناخته. با گفتن این جمله‌ی همیشگی که: «نترس، شجاع باش، دیگه بزرگ شده‌ای و نباید بترسی...»، مشکل کودک حل نمی‌شود، بلکه نادیده گرفته می‌شود. پذیرفتن و درک احساس ترس کودک و طبیعی شمردن آن به او کمک می‌کند تا خود را ضعیف نداند و اعتماد به نفس خود را از دست ندهد. بعضی از تصویرهای کتاب فضایی هراس‌آلود را به تصویر کشیده‌اند. نگران نباشید اما هنگام خواندن کتاب به واکنش کودکان توجه کنید و شنونده‌ی خوبی باشید.

توجه: فعالیت‌ها و گفت‌وگوهایی که در این دستنامه آمده است، پیشنهادهایی برای بلندخوانی و سهیم شدن این کتاب با کودکان است. بدیهی است انجام همه‌ی فعالیت‌ها در یک نشست امکان‌پذیر نیست. بلندخوان می‌تواند هربار کتاب را با یک رویکرد و با تمرکز بر هدف مشخصی بخواند و فعالیت مرتبط با آن را انتخاب و اجرا کند.

فعالیت‌های پیش از بلندخوانی

آشنایی با واژه‌ی جزیره

ابتدا بهتر است برای کودکانی که نمی‌دانند جزیره چه‌گونه جایی است در این باره توضیح بدهیم. برای این کار:

۱. برای کودکان با گروه سنی پایین‌تر تصویر یک جزیره را روی تابلوی کلاسی نقاشی کنید و با زبان ساده برای‌شان توضیح دهید که جزیره یک خشکی است که گرداگردش را آب فرا گرفته باشد. از کودکان بپرسید به نظر آن‌ها در این جزیره چه چیزهایی می‌تواند وجود داشته باشد. هرچه را کودکان می‌گویند در این جزیره نقاشی کنید.

۲. برای کودکان با گروه سنی بالاتر، مدخل جزیره را از یک دانش‌نامه یا فرهنگ‌نامه انتخاب کنید و بخوانید. یک نقشه جهان یا کره‌ی جغرافیایی را در اختیار کودکان بگذارید و از آن‌ها بخواهید، با همکاری هم، جزیره‌ها یا کشورهای مجمع‌الجزایر (مجموعه‌ای از جزیره‌ها) را روی کره‌ی زمین پیدا کنند (مانند ژاپن و فیلیپین). در این فعالیت کودکان کار با دانش‌نامه را تمرین می‌کنند و جزیره‌ها، کشورها، قاره‌ها و اقیانوس‌ها و ... را در کره‌ی زمین مکان‌یابی می‌کنند.

گفت‌وگو پیش از بلندخوانی

پرسش‌های زیر را بپرسید و با کودکان در پاسخ‌های‌شان مشارکت داشته باشید. توجه کنید که این پاسخ‌های کودکان است که پرسش‌های بعدی ما را مشخص می‌کند. پرسش‌های زیر پیشنهادهایی برای آماده شدن ذهن ما و کودکان است، لزومی ندارد ترتیب زیر را برای گفت‌وگو رعایت کنیم و یا فقط همین پرسش‌ها را بپرسیم.

گفت‌وگو با تمرکز بر مفهوم جمع‌گرایی و اهمیت زندگی جمعی

از کودکان بخواهید تصور کنند در دنیایی زندگی می‌کنند که هر چه می‌خواهند، از خوراکی و اسباب‌بازی گرفته تا جانوران گوناگون در آن وجود دارد اما به جز خودشان هیچ انسان دیگری آن‌جا نیست. سپس در داستانی کوتاه زندگی‌شان را در آن دنیای خیالی توصیف کنند.

در پایان از کودکانی که داوطلب هستند بخواهید داستان خود را برای جمع بخوانند و درباره‌ی چنین دنیایی گفت‌وگو کنند.

گفت‌وگو را به شیوه‌ای هدایت کنید که کودکان اهمیت ارتباط با دیگران برای رفع نیازها، عشق ورزیدن، کمک گرفتن، احساس شادی کردن و ... را دریابند. برای نمونه می‌توانید پرسش‌های زیر را با کودکان درمیان بگذارید:

- از بودن در این دنیا چه احساسی داشتید؟
- به نظرتان بهترین ویژگی این دنیا چیست؟
- اگر در این دنیا از چیزی بترسید یا احساس نگرانی کنید، چه کار خواهید کرد؟
- هنگامی که در این دنیای خیالی غمگین بشوید، چه کارهایی انجام خواهید داد؟

- اگر در این دنیای خیالی چیزی شما را خیلی خیلی خوشحال و هیجان زده کند، چه خواهید کرد؟

گفت‌وگو با تمرکز بر واژه‌ی جادو و مسئله‌ی جمعی

- به نظر شما جادو چیست؟
- تا به حال داستانی درباره‌ی جادو شنیده‌اید یا خوانده‌اید؟
- فکر می‌کنید جادو خوب است یا بد؟
- اگر یک جادوی بد شهرمان را دچار مشکل کند، چه کار باید بکنیم؟
- به نظرتان چه کسی می‌تواند یک جادوی بد را خنثی کند؟ چگونه؟

گفت‌وگو با تمرکز بر تنهایی و احساس ترس

- تا به حال تنها مانده‌اید؟
- شما به تنهایی چه کارهایی را می‌توانید انجام دهید؟
- تنها ماندن چه احساسی دارد؟
- تا به حال برای تان پیش آمده وقتی تنها هستید از چیزی بترسید؟
- اگر زمانی که تنها هستید از چیزی بترسید، چه کار می‌کنید؟

هنگام بلندخوانی

هنگامی که برای بار نخست کتاب را برای کودکان می‌خوانید، پرسش‌های کم‌تری مطرح کنید و آن‌ها را به گمانه‌زنی تشویق کنید. در خوانش‌های بعدی می‌توانید پرسش‌های بیش‌تری مطرح کنید و کودکان را یاری کنید تا لایه‌های ژرف‌تر داستان را کشف کنند. هنگام بلندخوانی تلاش کنید پرسش‌هایی را با کودکان در میان بگذارید که آن‌ها را به ورود به دنیای داستان بیش‌تر تشویق کند. مهم این است که هنگام خواندن کتاب، کودکان هرچه بیش‌تر با فضای داستان و شخصیت‌های آن درگیر شوند. پس از بلندخوانی فرصت کافی دارید که پرسش‌هایی را برای فاصله گرفتن کودکان از فضای داستان مطرح کنید و آنان را تشویق کنید که اگر تجربه یا حسی مشابه با شخصیت‌های داستان دارند با شما به اشتراک بگذارند.

- گفت‌وگو را با نشان دادن تصویر روی جلد آغاز کنید. از کودکان بپرسید به نظر شما این کتاب چه جور کتابی است؟ درباره‌ی چیست؟ چه چیزهایی در تصویر

می‌بینند؟ (نگاه کودکان را به سایه‌ای که روی زمین افتاده است، سنگ‌ها، حالت چهره‌ی دخترک، شیوه‌ی ایستادن او و ابزاری که در دست و در جیب دارد، هدایت کنید.) در ادامه بپرسید فکر می‌کنند جادویی که کتاب درباره‌اش نوشته شده است چیست؟

- در آغاز داستان اجازه دهید کودکان تصویر را خوب ببینند. از آن‌ها بپرسید در تصویر چه می‌بینند؟ همیشه ابتدا اجازه دهید کودکان برداشت خودشان را از تصویر بگویند و شما صرفاً گفته‌های آن‌ها را کامل کنید. نظر کودکان را به تصویر قلعه در جزیره و همچنین به تنها قایق جزیره جلب کنید.
- در جایی از داستان که پدر دخترک به او می‌گوید به نبرد غول می‌رود، از کودکان بپرسید پدر دختر از کجا فهمید که غولی انسان‌ها را به سنگ تبدیل می‌کند؟ (شاید در روزنامه خوانده است) به نظرشان غول چه طور این کار را انجام می‌دهد؟ و جنگ‌جو چه طور می‌خواهد او را شکست دهد؟ از کودکان بپرسید روی میز چه چیزهایی می‌بینند؟
- در صفحه‌ای که پدر از دختر خداحافظی می‌کند، از کودکان بپرسید چه چیزی روی میز تغییر کرده است؟ (یکی از فنجان‌ها شکسته است). در ادامه بپرسید فکر می‌کنند دخترک چه احساسی دارد؟
- در جایی از داستان که دختر چشم‌انتظار پدر کارهای خانه را انجام می‌دهد، بار دیگر از کودکان بپرسید روی میز چه می‌بینند؟ نظر آن‌ها را به تغییر وسایل روی میز (فنان تعمیر شده و نان کوچک‌تر است)، پرنده‌ی کوچک آبی و آینه جلب کنید.
- در صفحه‌ای که دختر به آینه نگاه می‌کند و از خود می‌پرسد اگر غول به آینه نگاه کند چه می‌شود، کمی تعلیق ایجاد کنید و نظر کودکان را درباره‌ی نتیجه‌ی نگاه کردن غول به آینه را جویا شوید.
- هنگامی که دخترک با خود فکر می‌کند که پدرش باید خیلی وقت پیش برمی‌گشت، از کودکان بپرسید به نظرشان چه اتفاقی برای پدر افتاده است؟
- در تصویری که آخرین شمع خاموش شده و تاریکی همه‌جا را فرا گرفته است، از کودکان بپرسید چه احساسی دارند. سپس از آن‌ها بخواهید به تصویر سیاه دقت کنند و بگویند چه می‌بینند.

- خردریز در خانه‌ی شما چیست؟ و شما در انجام کدام کارها به پدر و مادرتان کمک می‌کنید؟
- فکر می‌کنید چرا دختر هرشب در آینه خود را نگاه می‌کرد؟
- پیرزن همیشه چتر درست می‌کرد. فکر می‌کنید آیا پیش از دختر هم کسی برای در امان ماندن از چشمان غول از چترهای پیرزن استفاده کرده بود؟
- خانه‌ی پیرزن گرم و زیبا بود. به نظر می‌رسد او با داشتن چتر از جادوی غول در امان مانده بود. اما فکر می‌کنید چرا با این‌که بخشی از چاره را می‌دانست، به نبرد غول نرفته بود؟
- آیا چتر برای شکست دادن غول کافی بود؟

انسانی بی‌مانند

آن چه نیاز دارید: آینه، چشم‌بند یا تکه پارچه‌ای برای بستن چشم‌ها، دو اتاق یا فضای مجزا

هدف: افزایش اعتماد به نفس در کودک، درک منحصر به فرد بودن هر انسان

توضیح فعالیت: ابتدا با کودکان گفت‌وگو کنید و به آن‌ها بگویید فردی ویژه که هیچ‌کس مثل او نیست و آن‌ها خیلی دوست‌اش دارند در اتاق مجاور منتظر آن‌هاست. در اتاق دیگر آینه‌ای قرار دهید. سپس از کودکان بخواهید حدس بزنند قرار است چه کسی را ملاقات کنند. در ادامه یک به یک از کودکان بخواهید چشمان خود را با چشم‌بند یا پارچه ببندند و آن‌ها را با چشم‌های بسته به اتاق مجاور ببرید. هنگامی که در برابر آینه ایستادند، از آن‌ها بخواهید چشمان‌شان را باز کنند و به خود بنگرند.

پس از این‌که همه‌ی کودکان با خودشان در آینه دیدار کردند، درباره‌ی این تجربه گفت‌وگو کنید. از آن‌ها بپرسید:

- هنگام دیدن خودشان چه احساسی داشتند؟
- تا به حال به این موضوع فکر کرده بودند که چه فرد ویژه‌ای هستند؟
- کدام ویژگی خود را ویژه و متفاوت از دیگران می‌دانند؟

- از کودکان بپرسید به نظرشان چرا دختر آینه و چاقو را با خود برد؟
- در بخش‌هایی از داستان که دختر در دریا و راه پیش می‌رود، از کودکان بپرسید چه جانوری در تصویر می‌بینند؟ نظر کودکان را به پرنده‌ی کوچک آبی جلب کنید.
- هنگامی که دخترک پا در راه نیمه‌روشن می‌گذارد از کودکان بپرسید به نظرشان راه به کجا خواهد رسید؟
- در تصویری که خانه‌ی پیرزن چترساز را نشان می‌دهد، از کودکان بخواهید آن‌چه را در تصویر می‌بینند بیان کنند. سپس این پرسش را طرح کنید که فکر می‌کنند چترهای پیرزن به چه کاری می‌آیند؟
- احساس دخترک را زمانی که به سرزمین ویران‌شده می‌رسد، از کودکان جویا شوید.
- هنگامی که دخترک زیر چتر پنهان شده است و با چاقو آن را می‌شکافد، مکث کنید و از کودکان بپرسید فکر می‌کنند چه اتفاقی خواهد افتاد؟
- در پایان داستان زمانی که جادوی غول شکسته می‌شود، نظر کودکان را به جایی که دختر ایستاده و افراد و جانوران دیگری که دوباره به شکل خودشان برگشته‌اند جلب کنید.

فعالیت‌های پس از بلندخوانی

گفت‌گوی پس از بلندخوانی

- پرسش‌های زیر را با کودکان در میان بگذارید. همچنین می‌توانید درباره‌ی هر یک از موضوع‌هایی که پیش از بلندخوانی کتاب با کودکان صحبت کرده‌اید گفت‌وگو کنید.
- آیا شخصیت دخترک را دوست داشتید؟ از او خوش‌تان آمد؟ به نظر شما او چه جور دختری بود؟
 - فکر می‌کنید داستان در چه زمانی رخ داده است؟ مربوط به روزگاران گذشته است یا زمان حال؟
 - وقتی پدر دخترک او را تنها گذاشت، دخترک چه احساسی داشت؟
 - شما اگر تنها می‌ماندید چه احساسی داشتید؟
 - دخترک پس از رفتن پدر، خود را با کارهای خردریز خانه سرگرم می‌کرد. کارهای

ترسناک‌ها

هدف: بالا بردن اعتماد به نفس، گفت‌وگو درباره‌ی تجربه‌ها و ترس‌ها، تقویت مهارت حل مسئله

آن‌چه نیاز دارید: کاغذ یا مقوای A4 ، مداد رنگی

توضیح فعالیت: کودکان را به گروه‌های چهار نفره تقسیم کنید. به هر یک از کودکان یک کاغذ یا مقوا بدهید و از آن‌ها بخواهید روی مقوا تصویری چیزی را که از آن می‌ترسند نقاشی کنند. اگر کودکی گفت از چیزی نمی‌ترسد به او بگویید اگر خواهر، برادر یا دوست‌اش از چیزی می‌ترسد، تصویر آن را بکشد. می‌توانید برای ایجاد گوناگونی در تصویرها خودتان پیشنهادهایی به کودکان بدهید: حشرات، رعد و برق، آمپول و دکتر، تاریکی و سایه و ... برای دادن این پیشنهادهای به کودکان می‌توانید از این جمله استفاده کنید: «من دوستی داشتم که از می‌ترسید.» پس از این‌که کودکان تصویر ترس‌های خود را کشیدند، آن را به هم‌گروهی‌های خود بدهند. سپس هر کس برای سه نفر دیگر راهکارهایی برای غلبه بر ترس‌شان می‌نویسد یا نقاشی می‌کند.

چتر، آینه، چاقو

هدف: تقویت مهارت تفکر خلاق

آن‌چه نیاز دارید: کارت تصویر اشیا

توضیح فعالیت: نخست به کودکان یادآوری کنید که دخترک که با استفاده از سه وسیله که به ظاهر ارتباطی با هم ندارند، توانست گول را شکست دهد.

سپس کارت‌های کوچکی درست کنید و روی هر یک از آن‌ها نام یک شی را بنویسید یا تصویر آن را بکشید. می‌توانید این کار را با کمک خود کودکان انجام دهید. کارت‌ها را بدون ترتیب خاصی به پشت روی میز بچینید. کودکان را به گروه‌های چهار نفره تقسیم کنید و از هر گروه بخواهید سه کارت را انتخاب کند.

از هر گروه بخواهید پس از گفت‌گو با هم، کاری خلاقانه که با استفاده از آن اشیا می‌توان انجام داد را بنویسند یا تعریف کنند. این کارها می‌تواند در دنیای واقعی عملی باشند یا نباشند.

جدول زیر نمونه‌ای از واژه‌های پیشنهادی برای درست کردن کارت‌هاست. شما

می‌توانید هر شی دیگری را جایگزین کنید. برای راهنمایی کودکان می‌توانید ابتدا خودتان از میان اشیا زیر سه شی را انتخاب و کارکردهای خلاقانه‌ی خود را بیان کنید.

قاشق	قیچی	کیف پارچه‌ای
صندلی	ژاکت	سطل
شانه	چراغ قوه	صندوقچه
کلید	قابلمه	قاب عکس
عینک	چوب‌رختی	ساعت

برای نمونه:

- من اگر شب در خانه تنها باشم و از آمدن دزد بترسم با چراغ قوه به صندلی نور می‌تابانم تا سایه‌اش روی دیوار بیافتد بعد قیچی را بالای صندلی باز و بسته می‌کنم تا سایه شبیه موجودی شود که دهان‌اش را باز و بسته می‌کند. این‌طوری دزدها جرئت نمی‌کنند به خانه‌ی ما بیایند.

تدوین و تنظیم: گروه دستنامه‌های «با من بخوان»

همکاران این دستنامه:
شیدا اکبری، سارا یوسف‌پور

